

[Finansministeren.]

vi tidligere har diskuteret. Det ærede Medlem peger paa de høje Kurser; jeg har stadig heroverfor peget paa Faren ved at faa en stor Aktiespekulation sat i Gang, hvad der efter min Mening vilde være betydelig Fare for, hvis man ikke holdt den store Aktiemasse i Ro. Den Omstændighed, at en lille Kreds af Aktier skifter Hænder til store Kurser, hvor der senere kan blive Tale om et Kursfald, spiller efter min Mening for Økonomien som Helhed ikke nogen afgørende Rolle.

Det ærede Medlem Hr. Stein omtalte Forholdene i Burmeister & Wain, hvor der nu er sket en Nyordning efter den Lovgivning, som for nylig blev gennemført, og mente, at den betydelige Skat — det erkender jeg —, som Selskabet har betalt i en Aarrække, var et Udtryk for, at Selskabsbeskatningen var alt for høj. Nu er det jo ganske specielle Forhold, der gør sig gældende i dette Tilfælde, og man kan ikke deraf drage nogen Sammenligning med Beskatningen i al Almindelighed. Jeg har for mit Vedkommende erkendt og søgt at give Udtryk for ved Affattelsen af den overordentlige Skat af Aktieselskaber, at Konsolideringsspørgsmaalet for Aktieselskaber ikke blot er en Interesse for Selskabet, men er en Samfundsinteresse, som bør støttes. Jeg tør i alt Fald sige saa meget, at de Hensyn, der i den Lov, jeg her sigter til, er taget for Konsolideringens, for Reservernes Vedkommende, er større end de Hensyn, der tidligere er taget i Skattelovgivningen paa dette Omraade. Det vilde kun være mig en Glæde, om det, naar vi er ude over det store Pres paa Finanserne, skulde være muligt at gaa videre ad denne Vej. Jeg kan ogsaa tilføje, at vi arbejder i Øjeblikket i Finansministeriet med Spørgsmaalet om at indrømme særlige Lempelser for Afskrivningernes Vedkommende med Hensyn til nye Investeringer i den kommende Tid. Men selv om Aktieselskabs-skatten er høj, maa man dog paa den anden Side have Lov til at sige, at de Regnskabsresultater, der foreligger i indeværende Sæson, ikke tyder paa, at Forholdene skulde stille sig særlig vanskeligt for Aktieselskaberne. Regnskaberne viser, at der trods de høje Skatter har været Mulighed for ikke blot at udbetale et rimeligt Udbytte, men ogsaa for en betydelig Konsolidering.

Jeg erkender, at Spørgsmaalet om de ledige Penge er et Spørgsmaal af afgørende Betydning for hele Landets Økonomi, og

Betydningen vil utvivlsomt stige i den kommende Tid. Jo flere Penge der bliver ledige, des større bliver Faren ved den Situation, som dermed er skabt. Det er en Opgave, som er taget op, og som man beskæftiger sig med i denne Tid i Nationalbanken i Samarbejde med Handelsministeriet og Finansministeriet, og jeg vilde tro, at det ikke vil vare længe, inden det er muligt at komme til en Løsning af dette Spørgsmaal, saa godt som man nu overhovedet er i Stand til at løse det. Det er et Spørgsmaal, der frembyder meget store Vanskeligheder, og Opgaven maa jo være stadig at holde Pengene i Ro, at forhindre, at de løse Penge kaster sig over de faste Værdier først og fremmest, hvor et Tilbageslag, saadan som vi saa det under Verdenskrigen, vil kunne faa ulykkelige Følger for hele vor Økonomi. Paa dette Punkt er jeg altsaa ganske enig med det ærede Medlem, ligesom jeg i det hele er enig i, at vi med Vagtsomhed maa følge Udviklingen, ikke mindst med Henblik paa de Forhold, der kan indtræde, naar Krigen er forbi. Vi saa jo efter Verdenskrigen, at den store Fare, de store Skred og Sammenbrud først kom adskillig Tid efter Krigens Ophør og kom i den allervæsentligste Grad som Følge af de Tilstande, der udviklede sig efter Krigens Afslutning. Som sagt, jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at disse Forhold kræver den største Opmærksomhed, men paa den anden Side er det ogsaa Forhold, som det er vanskeligt at træffe afgørende Foranstaltninger over for i den Tid, vi lever i. Det, vi kan gøre, er først og fremmest, at vi tager vort Ansvar, at vi tager vore Byrder paa os i den Tid, der nu er, søger at holde Tingene i Ro saa meget, som det er muligt. Jeg har tidligere sagt det paa den Maade, at det, vore Bestræbelser maa gaa ud paa for Økonomiens Vedkommende, maa være, at det Danmark, vi havde, da Krigen begyndte, ikke maa undergaa saadanne Forandringer, at det Danmark, vi har, naar Krigen er forbi, adskiller sig væsentligt derfra, og det er en Bestræbelse, som vi sikkert alle kan være enige om at sætte alle Kræfter ind paa at opfylde, saa godt som det nu er muligt for os.

Stein: Jeg skal blot gøre et Par ganske korte Bemærkninger, idet jeg takker den højtærede Minister for de Udtalelser, han fremsatte.

Med Hensyn til de almindelige økonomiske Linier, Ministeren trak op, er jeg ikke saa meget uenig med ham. Et Par